

بررسی مسایل فنی و بهره‌برداری از برخی قنوات استان کرمان

مسعود فرزام نیا^{۱*} و فریبرز عباسی^۲

(تاریخ دریافت: ۱۳۸۸/۱۱/۴؛ تاریخ پذیرش: ۱۳۸۹/۸/۹)

چکیده

قنات یک سازه سنتی کشور ایران بوده که بدون صرف انرژی و هزینه زیاد به صورت یک سرریز طبیعی آب را به سطح زمین می‌رساند. در مناطق شرقی کشور که از داشتن رودهای بزرگ و پرآب محروم‌اند، قنات می‌تواند نقش مهمی در اقتصاد مردم داشته باشد. بنابراین، توجه به قنات در مناطق شرقی کشور امری ضروری به نظر می‌رسد. یکی از این مناطق استان کرمان است که در مناطق جوپار، ماهان، بسم و نرماشیر و فهرج دارای قنوات زیاد با آبدی بالا و مادر چاه عمیق می‌باشد. در این تحقیق مسائل و مشکلات فنی و بهره‌برداری، نظام تقسیم و توزیع آب، وضعیت الگوی کشت اراضی پایین دست و تغییرات کمی و کیفی آب ۱۵ رشته از قنوات این استان مورد مطالعه قرار گرفته است. نتایج نشان دادند که آبدی قنوات در دراز مدت دستخوش تغییرات زیاد شده و در دهه اخیر کاهش قابل ملاحظه‌ای داشته است. این کاهش، مساحت و الگوی کشت مناطق پایین دست را تغییر داده است. در قنوات مورد مطالعه مقادیر متوجه انتقال آب و ضریب زبری در کانال‌های انتقال آب از مظہر تا محل مصرف، به ترتیب ۸۱/۲ درصد و ۰/۰۲۴، میانگین بازده کاربرد آب در اراضی پایین دست قنوات ۳/۵۹ درصد و متوسط کارآبی مصرف آب برای محصولات زراعی مانند گندم، یونجه، چغندر، ذرت‌دانه‌ای، ذرت علفه‌ای و هندوانه به ترتیب ۴۳/۰، ۵۱/۰، ۶۵/۰، ۷۵/۰ و ۸/۰ برای محصولات باعی مانند پسته، بادام، خرما، مرکبات و درختان سیاه‌ریشه به ترتیب ۵۲/۰، ۳/۰، ۶۶/۰ و ۵۴/۰ کیلوگرم بر مترمکعب به دست آمد. بررسی‌های انجام شده نشان دادند از مشکلات عدمه قنوات عدم تخصیص بودجه لازم برای مرمت و نگهداری، حفر چاه‌های عمیق در حریم آنها، عدم رعایت مسائل فنی، بهره‌برداری و نگهداری مناسب است.

واژه‌های کلیدی: کرمان، قنات، مسائل فنی و بهره‌برداری، کارآبی مصرف آب

۱. مریب پژوهشی بخش تحقیقات فنی و مهندسی، مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان اصفهان

۲. دانشیار پژوهشی مؤسسه تحقیقات فنی و مهندسی کشاورزی، کرج

*: مسئول مکاتبات، پست الکترونیکی: masoud_farzamnia@yahoo.com

مقدمه

خشکسالی و افت سطح ایستابی، عدم انجام مرمت و لاپرواپی سالانه، مهاجرت بهره‌برداران و بدون استفاده ماندن قنوات و حفر چاه‌های عمیق و نیمه‌عمیق در حیرم قنوات دانسته و راه‌کارهای افزایش بهره‌وری را کترل و مهار آب‌های سطحی در حوزه‌های بالاست قنات و تغذیه آن به داخل زمین به صورت پخش سیلاپ، انجام عملیات مرمت و لاپرواپی مستمر، ممنوعیت حفر چاه‌های عمیق و نیمه‌عمیق در حیرم قنات و آموزش بهره‌برداران دانسته است. ایکاردا برای بررسی مدیریت سنتی یک رشته قنات در روستای شلاله سخیره در جنوب غربی شهر حلب در کشور سوریه تحقیقی را انجام دادند. بدی این قنات در سال‌های اخیر به علت رسوب سیلت در کوره و هم‌چنین نشت آب از کف کوره به علت شکستگی، کم شده بود. به‌منظور کمک به حفظ سیستم‌های اجتماعی در جامعه روستایی و ذخیره آب، به مرمت و نوسازی این قنات اقدام نمودند. در این کار از کارشناسان جامعه‌شناسی، اقتصاد و هیدرولوژی کمک گرفته شد و در نهایت ۲۵٪ آبدهی قنات افزایش یافت. این گروه تحقیقاتی در کل ۹۱ رشته قنات را شناسایی کردند که فقط ۳۰ رشته از آن دایر بود و علت خشک شدن سایر قنوات افت سطح ایستابی گزارش شده است (۱۶). لایتفوت (۱۳) در مورد پیامدهای خشکشدن قنوات سوریه اظهار می‌دارد که با پایین رفتن سطح ایستابی و خشکیدن قنات‌ها این منبع ارزشمند تأمین آب رها می‌شود. پدیده‌ای که در پاکستان، ایران، عمان و بسیاری از جاهای دیگر نیز در حال اتفاق است. یکی از تبعات زیان‌بار این پدیده مهاجرت روستاییان به شهرها و رها کردن کشاورزی و جذب آنها در بخش‌های صنعت وغیره می‌باشد. ناصری و همکاران (۱۴) در تحقیقی در استان خراسان دلایل تخریب و افت عملکرد قنوات منطقه را مورد بررسی قرار دادند. آنها اظهار داشتند که خشکسالی همراه با پیدایش روش‌های ساده و سریع حفر چاه‌های عمیق و کترل ضعیف یا عدم کترل دولت بر حجم آب استحصالی از چاه‌ها دلیل اصلی تخریب قنوات در این مقیاس بوده است. براهمی و همکاران (۱۲) در تحقیقی سیستم بهره‌برداری از قنوات (شامل نظام توزیع و

قنات ثروت ملی و باستانی ایران بوده و قدمت آن و سیستم‌های آبیاری وابسته به آن به ۸۰۰ سال قبل از میلاد مسیح (حدود ۲۸۰۰ سال قبل) برمی‌گردد. این سازه از ارزش‌ترین اخترات ایرانیان برای استخراج آب، با وسائل و امکانات موجود زمان بوده است (۲)، لذا حفظ و نگهداری آن به عنوان یک میراث با ارزش فرهنگی برای متخصصین امر بخصوص در مناطق خشک و نیمه‌خشک کشور همانند همدان، یزد، کرمان، اصفهان، سمنان و خراسان جنوبی و رضوی یک وظیفه انسانی است. در سایت ایران- هیدرولوژی تعداد قنوات کشور ۳۲۶۹۸ رشته عنوان شده است که سالیانه بیش از ۸ میلیارد مترمکعب از آب‌های زیرزمینی کشور یعنی حدود ۱۵٪ از کل تخلیه را استخراج می‌نمایند (۶). قدیمی‌ترین قنات ایران، قنات اسکندر به طول ۷۲ کیلومتر در یزد و پرآب‌ترین قنات، پاکم در حومه شهرستان بم است. عمیق‌ترین قنات ایران قنات قصبه در گناباد است که عمق مادرچاه آن ۳۰۰ تا ۳۵۰ متر گزارش شده است (۱۰). براساس سایت ایران هیدرولوژی (۱۳۸۲) قنات در حدود ۵۲۵ سال قبل از میلاد توسط ایرانیان به عمان، قطر و عربستان منتقل گردید. حدود ۲۵ سال بعد از آن، با لشکرکشی‌های ایرانیان این فن در مصر رواج یافت و با گسترش اسلام، شمال آفریقا با قنات آشنا شد. در سال ۷۵۰ میلادی توسط مسلمین در شهر مادرید دایر و در سال ۱۵۲۰ میلادی اسپانیائی‌ها حفر قنات را در مکریک آغاز کردند و از آنجا به لس آنجلس رسید و در سال ۱۵۴۰ شهر پیکا در شیلی صاحب قنات گردید. در حال حاضر در ۳۴ کشور دنیا قنات وجود دارد که از مهم‌ترین آنها می‌توان کشورهای افغانستان، اردن، امارات متحده عربی، بحرین، پاکستان، چین، سوریه، ترکمنستان، عراق، عربستان، عمان، فلسطین، کامبوج، هند و یمن در قاره آسیا، کشورهای ترکیه، آلمان، انگلیس، اسپانیا، جمهوری چک، قبرس و فرانسه در قاره اروپا و کشورهای پرو، مکزیک و شیلی در قاره آمریکا را نام برد (۱۰). عبدي (۸) در بررسی وضعیت قنوات استان زنجان، دلایل خشک شدن و متوجه ماندن قنوات را

موقعیت آنها در شکل ۱ نمایش داده شده است. بعد از مشخص شدن قنوات به محل آنها مراجعه و به بررسی مسائل و مشکلات فنی و بهره‌برداری و اندازه‌گیری پارامترهای مورد نیاز اقدام گردید. اقدامات انجام شده شامل بازدیدهای محلی و تکمیل پرسش نامه (شامل: مشخصات عمومی، موقعیت طبیعی و مالکیت قنات، مساحت زیرکشت در پایین دست قنات و موقعیت آنها از لحاظ بارندگی و پوشش گیاهی، عملیات بازسازی انجام شده و موردنیاز و خطراتی که قنات را تهدید می‌کند)، نمونه‌برداری از خاک جداره و بستر قنوات و نمونه آب قنوات برای تعیین مشخصات فیزیکی و شیمیایی آنها، تعیین مشخصات هندسی و هیدرولیکی قنوات (سطح مقطع جریان، شبی طولی، ضربی زبری، دبی)، تعیین بازده انتقال آب در هرنج قنوات، بازده کاربرد آب آبیاری و تخمین کارآیی مصرف آب قنوات تحت مطالعه بود.

ضریب زبری مانینگ در مسیر هرنج قنوات، با اندازه‌گیری سطح مقطع، محیط خیس شده، متوسط دبی جریان، شبی طولی و با فرض یکنواخت بودن جریان، از رابطه مانینگ برآورد شد. سطح مقطع جریان و محیط خیس شده در مقاطع منظم و نامنظم بسته به شرایط کanal، با استفاده از روابط هندسی در سه تکرار و به فواصل ۵۰ متر از هم تعیین شدند. لازم به ذکر است مقاطع نامنظم به مقاطع کوچک‌تر تقسیم شدند تا به شکل هندسی منظم تبدیل شوند. با به دست آوردن سطح مقطع (A)، سرعت جریان (V) با استفاده از جسم شناور تعیین و دبی (Q) هرنج از رابطه $Q = A \times V$ محاسبه شد. این اندازه‌گیری هر بار در ۳ مقطع و با ۳ تکرار انجام شد. از آنجایی که گیاهان با ریشه سطحی، باعث افزایش نفوذپذیری خاک و برآبدهی قنات تأثیر مثبت دارد و گیاهان با ریشه‌های عمیق، آب سفره زیرزمینی را مصرف کرده و برآبدهی آنها تأثیر منفی دارند، بنابراین پوشش گیاهی اطراف قنوات از این زاویه مورد بررسی قرار گرفت.

بازده انتقال آب در کلیه قنوات مورد مطالعه در سه مرحله اولیه، میانی و پایانی فصل زراعی در نقاط مختلف اندازه‌گیری شد.

تقسیم آب بین شاربین) را در نقاط مختلف ایران مورد بررسی قرار دادند تا نقاط قوت آن برای سایر بخش‌ها بخصوص برای تشکیل‌های آب‌بران به عنوان راهنمای معرفی شود. آنها نشان دادند که تمام قنوات فعال ایران سیستم بهره‌برداری منحصر به فرد خود را دارند. با توجه به شرایط آب و هوایی، اقتصادی - اجتماعی و فرهنگی، سیستم بهره‌برداری از هر قنات با قنات دیگر متفاوت است. به عبارت دیگر شرایط غالب در منطقه، سیستم بهره‌برداری از قنات را تحت تأثیر قرار می‌دهد و باید مورد توجه قرار گیرد. سیستم‌های بهره‌برداری از قنوات توسط مردم بر پایه توافق و رضایت خودشان نه بر اساس دستور و آئیننامه خاصی به وجود آمده است. رهبری و افسشار (۱۵) نشان دادند که قنات روی رسوب و فرسایش خاک، اکولوژی و مسائل اقتصادی - اجتماعی (شامل درآمد، مهاجرت و مشارکت مصرف کنندگان) آثار مثبت دارد.

استان کرمان یکی از پهناورترین استان‌های کشور محسوب شده و از نظر اقلیمی جزو مناطق گرم و خشک است. این استان در زمرة استان‌هایی است که شدیداً با مشکل کم آبی مواجه است. بنابراین، استفاده بهینه از منابع آبی ضروری به نظر می‌رسد (۷). وجود حدود ۲۰۰۰ رشته قنات در استان کرمان اقتصاد کشاورزان برخی از مناطق این استان را در گروی بقای خود قرار داده است. به طوری که در صورت عدم رسیدگی و بهره‌برداری مناسب، کشاورزان این استان از لحاظ اقتصادی شدیداً آسیب می‌بینند.

این مقاله مسائل و مشکلات فنی و بهره‌برداری، نظام تقسیم و توزیع آب، وضعیت الگوی کشت اراضی پایین دست و تغییرات کمی و کیفی آب ۱۵ رشته از قنوات مهم استان کرمان و نحوه استفاده از آب در اراضی پایین دست آنها را مورد بررسی قرار می‌دهد.

مواد و روش‌ها

در این تحقیق، ۱۵ رشته از قنوات استان به عنوان نمونه انتخاب و بررسی شدند. مشخصات قنوات مورد مطالعه در جدول ۱ و

جدول ۱. مشخصات قنوات مورد مطالعه در استان کرمان

ردیف	نام قنات	روستا	مدار چاه (UTM)	مشخصات (UTM)					
				طول (متر)	عرض (متر)	دیگر (lit/s)	عمق مادر (متر)	اراضی زیر کشت (هاکار)	طول قنات (متر)
۱	گوهرزیز	جوپار	۳۳۲۲۲۳۴۲	۵۱۰۲۱۱	۱۲۲	۶۰	۳۰۰	۴۰۰۰	۱۵۰
۲	فرمیتن	سکنج	۳۳۱۴۹۲۳	۵۳۸۹۳۵	۱۲۴	۳۲	۱۶۰	۶۰۰۰	۲۰۰
۳	خیرآباد خالصه	محمدآباد سید	۳۲۸۳۹۴۳	۳۹۱۴۲۴	۳۵/۵	۸۷	۱۰۰	۲۹۰۰۰	۶۵۰
۴	رمجرد	رمجرد	۳۲۲۷۰۶۳	۴۰۷۹۴۸	۴۴	۱۰۷	۱۴۰	۱۷۰۰۰	۴۰۰
۵	قلعه‌نو	وکیل‌آباد	۳۱۵۵۶۳۱	۴۰۶۱۰۲	۱۶۹	۴۵	۴۵۰	۱۱۰۰۰	۴۰۰
۶	قادرآباد عمومی	قادرآباد	۳۱۲۹۰۵۲	۴۶۲۶۰۳	۱۱۰	۲۶	۳۲۰	۴۳۰۰	۱۰۰
۷	عیسویه	پشتروند	۳۲۲۵۴۰۰	۶۲۳۶۰۰	۷۶	۴۰	۱۲۰	۳۵۰۰	۷۶
۸	پاکم	پاکم	۳۲۲۴۳۸۵	۶۱۷۹۵۵	۲۵۱	۴۵	۳۰۰	۵۰۰۰	۱۲۲
۹	ترشاب	ترشاب	۳۲۹۵۳۱۴	۴۵۸۶۰۲	۸۶	۱۸	۱۰۰	۳۰۰۰	۱۲۰
۱۰	سفته‌گلو	سفته‌گلو	۳۳۰۴۶۵۲	۴۲۹۴۵۱	۶۳	۲۵	۱۵۰	۳۰۰۰	۱۲۰
۱۱	سرخکان	سرخکان	۳۲۸۶۷۵۲	۴۷۹۴۵۰	۴۴	۵۰	۸۰	۴۰۰۰	۱۶۰
۱۲	احمدآباد	احمدآباد	۳۳۷۲۱۵۷	۳۵۸۸۸۳	۳۷	۸۰	۱۴۴	۷۰۰۰	۲۳۵
۱۳	خنامان	خنامان	۳۳۷۳۱۷۰	۴۴۹۹۲۹	۴۷	۷۰	۱۳۷	۵۰۰۰	۱۶۰
۱۴	دهملک	دهملک	۳۴۶۹۰۰۵	۴۳۲۳۰۷	۳۶	۴۵	۴۵	۲۰۰۰	۶۵
۱۵	جور	جور	۳۴۶۷۷۴۸	۴۳۴۳۷۷	۴۱	۶۰	۳۵	۲۰۰۰	۶۵

UTM: طول و عرض جغرافیایی بر حسب متر در سیستم تبدیلی مرکاتور

آب ناخالص (سانتی متر) هستند. برای محاسبه بازده کاربرد آب، عمق توسعه ریشه محصولات مختلف از نشریه ۵۶ فائزه (۱۱) استخراج گردید.

در این تحقیق، کارآیی مصرف آب در مورد محصولات زراعی و باغی پایین دست هر قنات به طور جداگانه از رابطه زیر برآورد گردید.

$$\frac{\text{عملکرد}}{\text{آب مصرفی}} = \frac{\text{کارآیی مصرف آب}}{[۳]}$$

که در آن، کارآیی مصرف آب بر حسب کیلوگرم بر مترمکعب، عملکرد بر حسب کیلوگرم و آب مصرفی بر حسب مترمکعب هستند. برآورد آب مصرفی محصولات مختلف در طول فصل رشد از طریق اندازه‌گیری آب واگذاری به کشاورز در چند

بازده کاربرد آب آبیاری در برخی از مزارع و یا باغهای مربوط به هر کدام از قنوات مورد مطالعه، با استفاده از روابط زیر محاسبه شد.

$$dn = (q_2 - q_1) \times r \times z \quad [۱]$$

$$E_a = \frac{d_n}{d_a} \times 100 \quad [۲]$$

که در آن، dn عمق آب ذخیره شده در منطقه توسعه ریشه (سانتی متر)، θ_2 متوسط رطوبت خاک بعد از آبیاری در منطقه توسعه ریشه (درصد وزنی)، θ_1 متوسط رطوبت خاک قبل از آبیاری در منطقه توسعه ریشه (درصد وزنی)، P جرم مخصوص ظاهری خاک (گرم بر سانتی متر مکعب)، Z عمق توسعه ریشه محصول (سانتی متر)، E_a بازده کاربرد آب (درصد) و da عمق

شکل ۱. موقعیت قنوات مورد مطالعه در استان کرمان

عملده آن خشکسالی‌های دهه اخیر است. بررسی آمار بارندگی استان کرمان در این دهه کاهش چشمگیر میزان بارندگی در شهرستان‌های این استان را نشان می‌دهد. از دلایل دیگر آن می‌توان به عدم مرمت مداوم قنوات به دلیل اشتغال مالکین آنها در شهرها و عدم وابستگی درآمد آنها به کشاورزی و همین‌طور

نوبت آبیاری به وسیله دبی‌سنج (فلوم WSC) انجام شد.

نتایج و بحث

دبی قنوات مورد مطالعه نشان می‌دهد که آبدھی قنوات در سال‌های ۷۷ و ۷۸ حداکثر و از آن به بعد کاهش یافته که دلیل

به صورت زمانی است تا در صورت تغییر آبدھی قنات و یا هر مشکل دیگری اختلافی بین مالکین به وجود نیاید. ولی با توجه به کاهش آبدھی قنوات، سطح زیرکشت و الگوی کشت در این مناطق تغییر کرده است. در دهه‌های قبل در مناطق زیردست قنوات مورد مطالعه در کار باغ‌های پسته، بادام، مرکبات، خرما، سیاه‌ریشه و تاکستان‌ها تقریباً تمام محصولات زراعی مانند غلات، حبوبات، صیفی‌جات، علوفه و غیره کشت می‌شدند. ولی اخیراً به دلیل کم آب شدن قنوات، زمین‌های زراعی به باغ و در برخی مناطق به زمین‌های باир تبدیل شده‌اند. برای مثال هم‌اکنون کشاورزی شهرستان‌های سیرجان، زرند، رفسنجان، کرمان و بم در باغ‌های پسته، سیاه‌ریشه، خرما و مرکبات خلاصه شده‌است و زراعت فقط در شهرستان‌های بافت و بردسری رواج دارد.

از زیبایی پرسش‌نامه‌های تکمیل شده نشان می‌دهد عملیات ترمیمی در نظر گرفته شده برای قنوات از نظر مالی و زمانی کافی نبوده و اصلاحات در قنواتی مؤثر بوده که همت و حضور مالکین در منطقه بیشتر بوده است. مشکل عمدۀ‌ای که در ترمیم قنوات توسط مدیریت آب و خاک شهرستان‌های مختلف وجود دارد، اختصاص بودجه اندک سالانه به چندین قنات است که در این شرایط بودجه تخصیصی با تقسیم شدن بین چندین رشته قنات اثر بخشی لازم را در مرمت ندارد.

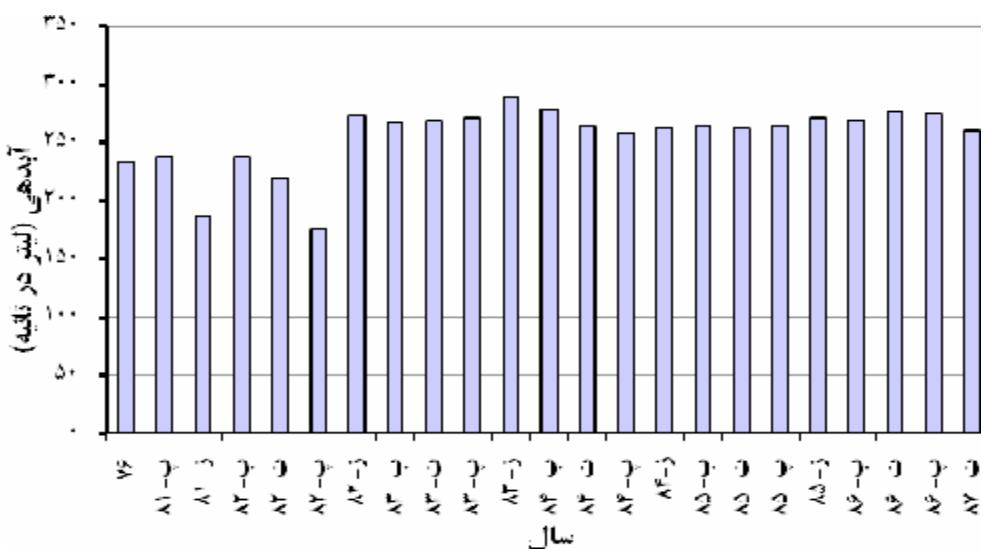
جدول ۳ وضعیت بازده انتقال آب را در هر چند قنوات نشان می‌دهد. بازده انتقال در قنوات گهریز، خیرآباد، پاکم و جور به واسطه این که فاصله مظہر تا محل مصرف ناچیز بود، اندازه‌گیری نشد. نتایج نشان می‌دهد در کانال‌های انتقال بعد از مظہر قنوات متوسط بازده انتقال $81/2$ درصد است که در مقایسه با مقدار اعلام شده توسط ریاضی (۵) قابل قبول می‌باشد. ریاضی بازده انتقال آب در کانال‌های پوشش‌دار استان کرمان را بین ۵۸ تا ۸۲ درصد گزارش نمود که این نشان می‌دهد نگهداری و بهره‌برداری از کانال‌های انتقال آب قنوات با دقت بیشتری انجام می‌گیرد. پایین بودن نسبی بازده انتقال آب در قنات‌های سفته‌گلو، سرخکان و احمدآباد به دلیل طولانی

حفر چاه در حیرم قنوات اشاره نمود. نتایج نشان می‌دهد نوسانات آبدھی قنوات دشته و قنواتی که خاک بستر آنها درشت بافت (پایدار) هستند، از بقیه کمتر است. زیرا قنوات دشته بیشتر به سطح سفره آب زیرزمینی منطقه وابسته هستند ولی قنوات کوهستانی تحت تأثیر میزان بارندگی منطقه‌اند. هم‌چنین قنواتی که بستر آنها درشت بافت‌اند کمتر تحت تأثیر حوادث طبیعی قرار می‌گیرند و تغییرات در مسیر کوره آنها کمتر و در نتیجه نوسانات دبی آنها کمتر است. پاکم، خیرآباد، رمجرد، قلعه‌نو و جور از جمله قنوات دشته هستند. به عنوان مثال شکل ۲ تغییرات آبدھی یکی از قنوات مورد اشاره، قنات پاکم شهرستان بم را نشان می‌دهد که این تغییرات محسوس نیست.

جدول ۲ نشان می‌دهد ضریب تغییرات دبی این قنوات به ترتیب یاد شده ۱۱، ۱۴، ۱۶ و ۱۷ درصد می‌باشد که در مقایسه با سایر نشان از تغییرات آبدھی کمتر است. برخی از قنوات مانند قادرآباد، عیسویه و ترشاب بر اثر بلایای طبیعی مانند سیل، در یک مقطع زمانی با کاهش چشمگیر دبی مواجه شده‌اند که ناپایدار بودن خاک بستر آنها (بستر آنها بر اساس انجام آزمون خاک در آزمایشگاه خاک و آب، لومی شنی بود) هم مزید بر علت شده‌است. دبی قنوات نام برد پس از مرمت و بازسازی میله‌ها و کوره آنها به طور قابل ملاحظه‌ای افزایش یافته‌اند. شکل ۳ تغییرات آبدھی یکی از قنوات مورد اشاره، قنات ترشاب شهرستان بردسری را نشان می‌دهد. کاهش چشمگیر آبدھی این قنات در سال ۱۳۸۴ به خاطر سیل و در نتیجه خرابی اعظم کوره این قنات است. به همت مالکین این قنات که سه برادرند، قنات در حال مرمت و بازسازی می‌باشد و هم‌اکنون دبی آن به حدود ۹۰ لیتر در ثانیه رسیده است.

نظام تقسیم و توزیع آب و الگوی کشت اراضی پایین دست قنات‌های مورد مطالعه

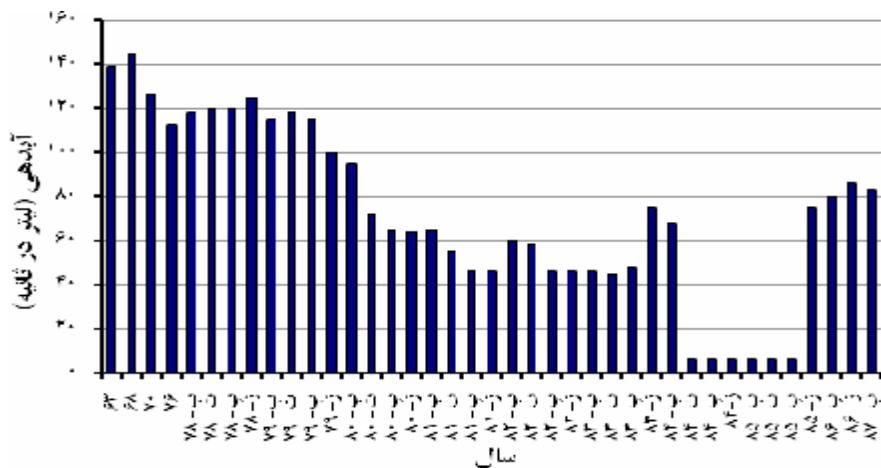
نتایج نشان می‌دهد نحوه توزیع آب نسبت به گذشته (دهه‌های قبل) تغییری نکرده و تقسیم آن بر اساس میزان مالکیت زمین و

شکل ۲. تغییرات آبدهی قنات پاکم طی سال‌های ۷۶ تا ۸۷

جدول ۲. شاخص‌های آماری تغییرات دبی قنوات مورد مطالعه

ردیف	نام قنات	تعداد نمونه	میانگین دبی (l/s)	ضریب تغییرات (درصد)	انحراف معیار	حدود اطمینان ۹۵ درصد	دامنه نوسانات دبی (l/s)
۱	گوهر ریز	۲۰	۱۲۷	۱۲۷	۵۰/۱	۳۹	۱۰۳/۵ - ۱۵۰/۴
۲	فرمیتن	۳۴	۱۲۵	۴۶/۵	۳۷	۱۰۸/۸ - ۱۴۱/۳	
۳	خیرآباد	۱۲	۳۲/۹	۳/۹	۱۲	۲۰/۵ - ۳۵/۴	
۴	رمجرد	۲۳	۴۱/۸	۶	۱۴	۳۹/۲ - ۴۴/۴	
۵	قلعه نو	۹	۱۷۵	۲۷/۲	۱۶	۱۵۴/۱ - ۱۹۵/۹	
۶	قادرآباد	۲۱	۵۲/۷	۵۸/۶	۱۱۱	۲۶/۱ - ۷۹/۴	
۷	عیسویه	۲۱	۶۶/۹	۲۸/۵	۴۳	۵۳/۹ - ۷۹/۹	
۸	پاکم	۲۳	۲۵۵/۳	۲۸/۴	۱۱	۲۴۳ - ۲۶۷/۶	
۹	ترشاب	۳۹	۷۲/۱	۴۰/۷	۵۶	۵۸/۹ - ۸۵/۳	
۱۰	سفته گلو	۴۱	۶۰/۸	۲۶/۱	۴۳	۵۲/۶ - ۶۹/۱	
۱۱	سرخکان	۲۰	۴۵/۸	۱۰/۱	۲۲	۴۱ - ۵۰/۵	
۱۲	احمدآباد	۲۲	۳۹/۶	۱۱/۶	۲۹	۳۴/۵ - ۴۴/۷	
۱۳	خنامان	۳۵	۴۵/۹	۱۳	۲۸	۴۱/۴ - ۵۰/۴	
۱۴	دهملک	۳۰	۳۷/۶	۱۰/۸	۲۹	۳۳/۵ - ۴۱/۶	
۱۵	جور	۳۰	۴۲	۷/۱	۱۷	۳۹/۳ - ۴۴/۶	

شکل ۳. تغییرات آبدهی قنات ترشاب طی سال‌های ۸۷ تا ۰۳

جدول ۳. وضعیت بازده انتقال در هر نج قنوات مورد مطالعه استان کرمان

ردیف	نام قنات	نام روستا	طول قنات (متر)	میانگین دبی اندازه‌گیری شده (l/s)	بازده انتقال در هر نج (%)
۱	فرمین	سکنج	۱۰۰۰۰	۶۰۰۰	۹۱
۲	رمجرد	رمجرد	۶۰۰۰	۱۷۰۰۰	۸۵
۳	وکیل آباد	قلعه‌عنو	۱۱۰۰۰	۱۱۰۰۰	۹۰
۴	قادر آباد	قادر آباد	۱۳۰۰۰	۴۳۰۰	۸۵
۵	عیسویه	پشت رود	۶۰۰۰	۳۵۰۰	۸۸
۶	ترشاب	ترشاب	۸۶/۵	۵۰۰	۹۲
۷	سفته گلو	سفته گلو	۳۶	۴۰۰۰	۷۶
۸	سرخکان	سرخکان	۴۴	۸۰۰۰	۷۹
۹	احمد آباد	احمد آباد	۳۷	۱۷۰۰۰	۵۶
۱۰	خنامان	خنامان	۴۷	۵۰۰۰	۵۸
۱۱	دهملک	دهملک	۳۶	۳۰۰۰	۹۳
	میانگین	-	۶۴/۵	۷۵۹۱	۸۱/۲

انجام و مقادیر EC و pH آنها اندازه‌گیری شد. نتایج نشان می‌دهد مقادیر pH در داخل و در هر نج قنوات تفاوت قابل ملاحظه‌ای با هم ندارند و مقادیر EC داخل قنوات به‌طور غیرمحسوسی کمتر از هر نج آن می‌باشد. بررسی کیفیت آب قنوات مورد مطالعه طی سال‌های گذشته نشان می‌دهد که کیفیت آب قنوات طی سال‌های گذشته تاکنون تغییر محسوسی

بودن هر نج، بدون پوشش بودن کanal انتقال آب و شنی بودن بستر آن می‌باشد.

کیفیت آب و خاک بستر از بستر هر نج و داخل ۱۵ رشته قنوات مورد مطالعه دو نمونه و در کل تعداد ۳۰ نمونه خاک تهیه و آزمایش دانه‌بندی روی آنها

پوشش است.

بازده کاربرد آب

نتایج تخمین بازده کاربرد آب در مزرعه که متوسطی از اندازه‌گیری بازده در سه نوبت آبیاری است، در جدول ۴ ارائه شده است. بدیهی است در ارتباط با محصولات زراعی عمق توسعه ریشه در سه نوبت آبیاری متفاوت بود و با توجه به مرحله رشد گیاه از مقادیر ارائه شده توسط آلن و همکاران (۱۱) برآورد گردید. ولی برای محصولات باگی عمق مؤثر ریشه ثابت در نظر گرفته شد. نتایج نشان می‌دهد بازده کاربرد آب در مزارع زیردست قنوات بین ۵۰ تا ۶۸ درصد نوسان دارد و متوسط آنها $59\frac{2}{3}$ درصد است. مقادیر پایین مربوط به مناطق است که سطح زیرکشت محصولات زراعی بیشتر از باگی است. این موضوع بیانگر تلفات زیاد آب در اراضی زراعی است. با توجه به این که روش آبیاری مزارع فوق سطحی می‌باشد بازده فوق نسبتاً قابل قبول بوده و می‌توان بهاین نکته اشاره کرد که در مناطق زیردست قنوات، کشاورزان در مصرف آب بیشتر دقت می‌کنند. در آزمایشی تحت عنوان بررسی عملکرد روش‌های آبیاری سطحی تحت مدیریت زارعین، میانگین بازده کاربرد آب در شهرستان بردسیر کرمان $17\frac{1}{5}$ گزارش شده است (۱). هم‌چنین ریاحی (۴) بازده کاربرد آب گندم تحت روش آبیاری سطحی را در شهرستان بردسیر کرمان 23 درصد گزارش نمود.

کارآئی مصرف آب

نتایج کارآئی مصرف آب در مزرعه و تخمین متوسط مقدار آب مصرفی و عملکرد هر محصول در جدول ۵ ارائه شده است. نتایج نشان می‌دهد میانگین کارآئی مصرف آب برای محصولات زراعی مانند گندم، یونجه، چغندر، ذرت‌دانه‌ای، ذرت‌علوفه‌ای و هندوانه به ترتیب $0\cdot43$ ، $0\cdot51$ ، $0\cdot31$ ، $0\cdot65$ ، $0\cdot475$ و $0\cdot8$ کیلوگرم بر مترمکعب است. البته پارامتر مورد نظر برای هر کدام از این محصولات در هر منطقه، به دلیل تفاوت در حاصل خیزی

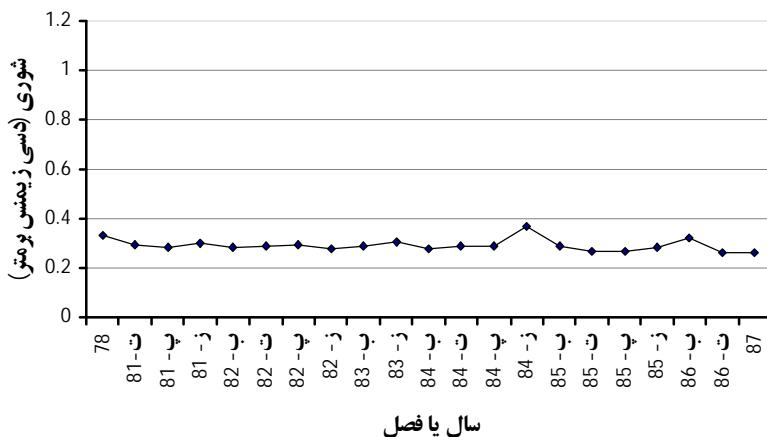
نکرده و عوامل محیطی در حدی نبوده که بر آن تأثیر گذاشته باشد. به عبارتی مسیر کوره قنوات هنوز تحت تأثیر نشست فاضلاب‌های شهری، صنعتی و هرزآب‌های کشاورزی قرار نگرفته است. برای نمونه شکل‌های ۴ و ۵ تغییرات شوری (EC) و pH آب قنات گوهرریز را طی سالهای ۷۸ تا ۸۷ نشان می‌دهد که مؤید این مطلب است.

پوشش گیاهی

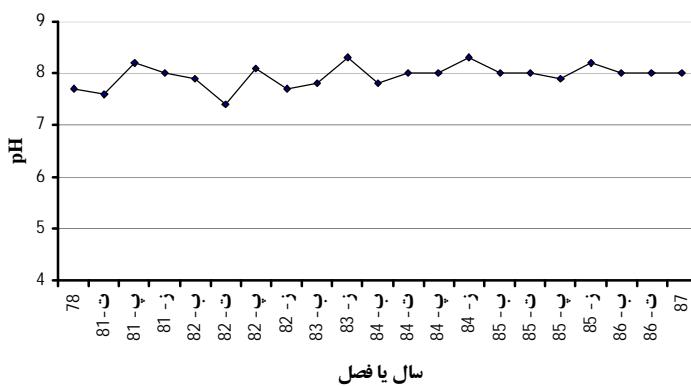
با توجه به خشک‌سالی‌های اخیر در بیشتر قنوات، پوشش گیاهی ضعیف و بسیار پراکنده بودند. اغلب از نوع گز، گون، خارشتر و سایر بوته‌های تنک بودند که تراکم آنها تقریباً به ده درصد نمی‌رسد. بنابراین نمی‌تواند بر آبدیهی قنوات تأثیر قابل ملاحظه‌ای داشته باشد. سر سبزی پوشش گیاهی اطراف قنوات بیشتر از ۳ ماه اول سال دوام ندارد. خبرگان محلی و بهره‌برداران اعتقاد بر این داشتند در دهه‌های قبل به دلیل فور آب، زراعت بیشتر در حریم قنوات بر آبدیهی آنها تأثیر می‌گذشت. به طور کلی در قنوات دشتی که مسیر کوره آنها در اراضی روستاهای بالادست واقع شده و در این مسیر عملیات آبیاری انجام می‌شود (مانند قلعه‌نو، پاکم، عیسویه، خیرآباد، ترشاب و فرمیتن)، پوشش گیاهی تأثیر مستقیم بر افزایش آبدیهی قنوات دارد و در قنوات کوهستانی که کوره آنها در شیب قرار می‌گیرند (مانند قادرآباد، گوهرریز و دهمک)، پوشش گیاهی نامناسب بوده و تأثیری در افزایش آبدیهی آنها ندارد.

ضریب زیری مانینگ

نتایج نشان می‌دهد که شیب طولی هر نجح قنوات مورد مطالعه به طور متوسط $455/0$ درصد بوده و ضریب زیری مانینگ آنها بین $0\cdot18$ تا $0\cdot34$ و بطور متوسط $0\cdot24$ می‌باشد. بالا بودن ضریب زیری تعداد معدودی از آنها به دلیل خرابی پوشش بعضی از قسمت‌های کانال‌های پوشش‌دار به واسطه شیب نسبتاً زیاد در قسمتی از مقاطع، عدم لایروبی، وجود قطعات خارجی در مسیر انتقال و رشد علف‌های هرز در کانال‌های بدون

شکل ۴. تغییرات شوری آب قنات گوهرریز طی سال‌های ۷۸ تا ۸۷

شکل ۵. تغییرات pH آب قنات گوهرریز طی سال‌های ۷۸ تا ۸۷

آبیاری دور مرکزی به ترتیب $0/56$ ، $0/48$ ، $0/23$ و $0/46$ کیلوگرم بر مترمکعب گزارش نموده‌اند. ریاحی (۴) کارآبی مصرف آب گندم را در منطقه بردسیر کرمان تحت روش آبیاری سطحی $0/4$ کیلوگرم بر مترمکعب گزارش کرده‌است. فرزامنیا (۹) کارآبی مصرف آب خرمای مضافتی را در منطقه بم تحت روش آبیاری سطحی، $0/9$ کیلوگرم بر مترمکعب گزارش نموده‌است. با توجه به نتایج محققین و نتایج آزمایش اخیر، مقادیر کارآبی مصرف آب محصولات بااغی و زراعی پایین‌دست قنوات مورد مطالعه، کمتر از حد انتظار بوده و پتانسیل افزایش این پارامتر در این مناطق، با برنامه‌ریزی مناسب در این بخش وجود دارد.

خاک، مدیریت کود، اولویت محصول و بالاخره مدیریت مزرعه، با منطقه دیگر تفاوت دارد. برای مثال کارآبی مصرف آب گندم در مزارع زیردست قنوات گوهرریز و فرمیتن حدود $0/38$ کیلوگرم بر مترمکعب می‌باشد. در صورتی که این عدد در مزارع زیردست قنات خیرآباد خالصه به حدود $0/53$ می‌رسد. نتایج هم‌چنین نشان می‌دهد در مناطق پایین‌دست قنوات مورد مطالعه، میانگین کارآبی مصرف آب برای محصولات بااغی مانند پسته، بادام، خرما، مرکبات و درختان سیاه ریشه به ترتیب $0/52$ ، $0/3$ ، $0/11$ و $0/54$ کیلوگرم بر مترمکعب است. حیدری و همکاران (۳) میانگین کارآبی مصرف آب گندم، چغندر قند، یونجه و ذرت علوفه‌ای را در منطقه بردسیر کرمان تحت روش

جدول ۴. مقایسه بازده کاربرد آب در اراضی پایین دست قنوات مورد مطالعه

ردیف	نام قنات	دبی (lit/s)	رطوبت خاک قبل از آبیاری (%) وزنی)	رطوبت خاک بعد از آبیاری (%) وزنی)	عمق توسعه (cm)	محصول	نوع ظاهری خاک (gr/cm ³)	عمق (cm)	آبداده شده	عمرک بازده کاربرد (%)
۱	گوهرریز	۱۲۸	۱۴	۲۱/۵	۱۵۰	گندم	۱/۴	۲۵/۵	۶۱	
۲	فرمیتن	۸۰	۱۳/۳	۲۱	۷۵	گندم	۱/۴	۱۴/۵	۵۵	
۳	خیرآباد	۲۹/۵	۱۴/۵	۲۱	۱۲۰	پسته	۱/۳۵	۱۵/۵	۶۸	
۴	رمجرد	۲۸	۱۱	۱۹	۱۲۰	پسته	۱/۵۰	۲۸	۵۱	
۵	قلعه‌نو	۱۴۲	۱۴/۵	۲۲	۱۳۰	ذرت‌دانه‌ای	۱/۳۵	۲۴	۵۴	
۶	قادرآباد	۱۲۲	۱۳	۲۰	۶۰	ذرت‌دانه‌ای	۱/۴۵	۱۱/۵	۵۳	
۷	عیسویه	۵۱	۱۳/۵	۲۱/۵	۲۰۰	خرما	۱/۳۵	۳۶	۶۰	
۸	پاکم	۲۷۲	۱۴	۲۲/۵	۲۰۰	خرما	۱/۳۵	۴۰	۵۷	
۹	ترشاب	۸۶/۵	۱۳/۵	۱۹/۵	۷۵	چغندرقند	۱/۴	۱۰/۳	۶۱	
۱۰	سفته‌گلو	۳۶	۱۱/۵	۲۰	۷۵	چغندرقند	۱/۵	۱۹	۵۰	
۱۱	سرخکان	۴۴	۱۲	۲۲	۷۵	چغندرقند	۱/۵	۲۰	۵۶	
۱۲	احمدآباد	۲۷	۱۵	۲۱/۵	۱۲۰	پسته	۱/۴	۱۶	۶۸	
۱۳	خنانمان	۴۷	۱۱/۵	۱۹	۱۲۰	پسته	۱/۵	۲۰/۵	۶۶	
۱۴	دهملک	۳۳	۱۳	۲۰	۱۲۰	یونجه	۱/۵	۱۹	۶۶	
۱۵	جور	۴۱	۱۲	۲۰/۵	۱۲۰	یونجه	۱/۵۵	۲۵	۶۳	
میانگین	۷۷/۸	-	-	-	-	-	-	-	۵۹/۳	

قنوات استان در نظر گرفته شده از نظر مالی و زمانی کافی نبوده است. در قنوات مورد مطالعه مقادیر متوسط راندمان انتقال آب و ضریب‌زبری در کanal‌های انتقال آب از مظهر تا محل مصرف به ترتیب ۸۱/۲ درصد و ۰/۰۲۴، میانگین بازده کاربرد آب در اراضی انتخابی پایین دست قنوات ۵۹/۳ درصد و متوسط کارآیی مصرف آب برای محصولات زراعی مانند گندم، یونجه، چغندر، ذرت‌دانه‌ای، ذرت علوفه‌ای و هندوانه به ترتیب ۰/۴۳، ۰/۵۱، ۰/۶۵، ۰/۶۱ و ۰/۷۵ و ۰/۸ و برای محصولات باغی مانند پسته، بادام، خرما، مرکبات و درختان سیاه‌ریشه به ترتیب ۰/۵۲، ۰/۳، ۰/۶۶، ۰/۱ و ۰/۵۴ کیلوگرم بر مترمکعب به دست آمد.

براساس نتایج این پژوهش، افت سطح آب‌های زیرزمینی به دلیل خشک‌سالی‌های متواالی و حفر بی‌رویه چاه‌های عمیق و نیمه‌عمیق از مهم‌ترین مشکلات بهره‌برداری و یکی از عوامل اصلی کاهش آبدهی قنوات مناطق مورد مطالعه است. عدم رعایت حریم قنوات و هم‌چنین عدم استفاده از تکنولوژی‌های

نتیجه‌گیری

در این پژوهش مسائل و مشکلات فنی و بهره‌برداری ۱۵ رشته قنات، از قنوات استان کرمان مورد بررسی قرار گرفت. با مراجعه به محل قنوات مورد مطالعه، تکمیل پرسش‌نامه، بازدیدهای محلی و مصاحبه حضوری با افراد بومی و اندازه‌گیری اطلاعات مورد نیاز جمع‌آوری گردید. ضریب زبری، بازده انتقال و کاربرد آب آبیاری و کارآیی مصرف آب در اراضی پایین دست قنوات نیز برآورد و با اراضی آبخور از منابع آبی چاه یا رودخانه مقایسه شد.

نتایج نشان دادند آبدهی قنوات در دراز مدت دستخوش تغییرات زیاد شده و در دهه اخیر به دلیل خشک‌سالی کاهش قابل ملاحظه‌ای داشته است. قنوات پاکم و قادرآباد به ترتیب دارای کمترین و بیشترین تغییرات دبی بودند. کاهش دبی قنوات مساحت و الگوی کشت مناطق پایین دست را تغییر داده است. نظام تقسیم و توزیع آب در تمام قنوات براساس میزان مالکیت و به صورت زمانی می‌باشد. عملیات ترمیمی که برای

جدول ۵. مقایسه کارآبی مصرف آب محصولات مختلف در پایین دست قنوات مورد مطالعه

ردیف	نام قنات	نوع محصول	آب مصرفی (مترمکعب در هکتار)	عملکرد (تن در هکتار)	کارآبی مصرف آب (کیلوگرم بر مترمکعب)
۱	گوهرریز	سیاه ریشه	۱۲۰۰۰	۶/۵	۰/۵۴
۲	فرمیتن	گندم	۸۰۰۰	۳	۰/۳۷۵
۳	خیرآباد	یونجه	۱۸۰۰۰	۸	۰/۴۴
۴	رمجرد	سیاه ریشه	۱۲۰۰۰	۶/۵	۰/۵۴
۵	قلعمنو	گندم	۸۰۰۰	۳	۰/۳۷۵
۶	قادره آباد	پسته	۱۸۰۰۰	۸	۰/۴۴
۷	عیسیویه	گندم	۵۵۰۰	۳	۰/۵۴
۸	پاکم	مرکبات	۸۵۰۰	۴/۵	۰/۵۳
۹	ترشاب	ذرت دانه ای	۶۰۰۰	۳	۰/۵
۱۰	سفته گلو	گندم	۱۲۵۰۰	۱۷	۱/۲۶
۱۱	سرخکان	هندوانه	۱۳۰۰۰	۸/۵	۰/۶۵
۱۲	احمد آباد	هندوانه	۱۰۰۰۰	۴/۵	۰/۴۵
۱۳	خانمان	خرما	۵۰۰۰	۴۰	۸
۱۴	دده ملک	مرکبات	۵۰۰۰	۱۴/۵	۰/۶۹
۱۵	جور	ذرت علوفه ای	۲۱۰۰۰	۱۴	۰/۹۶
		یونجه	۱۳۰۰۰	۱۴	۰/۶
		چغندر	۲۱۰۰۰	۱۲	۰/۶۳
		گندم	۲۱۰۰۰	۱۲	۰/۹۲
		یونجه	۲۱۰۰۰	۱۱	۰/۵۲
		چغندر	۱۲۵۰۰	۴۰	۳/۲
		گندم	۸۰۰۰	۳/۵	۰/۴۳
		یونجه	۲۱۰۰۰	۹/۵	۰/۴۵
		گندم	۷۵۰۰	۳	۰/۴
		یونجه	۷۵۰۰	۹/۵	۰/۴۸
		چغندر	۱۲۰۰۰	۲۵	۲/۹
		ذرت علوفه ای	۸۰۰۰	۳۸	۴/۷۵
		پسته	۶۰۰۰	۲/۵	۰/۴۱
		پسته	۵۰۰۰	۶	۱/۲
		پسته	۵۵۰۰	۱/۲	۰/۲۲
		بادام	۴۰۰۰	۱/۲	۰/۳
		گندم	۸۵۰۰	۳/۵	۰/۴
		یونجه	۲۱۰۰۰	۱۱	۰/۵۲
		پسته	۵۵۰۰	۱/۲	۰/۲۲
		بادام	۴۰۰۰	۱/۲	۰/۳
		گندم	۸۰۰۰	۳/۵	۰/۴۴

- ۴- تعیین علمی حریم قنوات و نظارت دقیق بر حفظ حریم قنوات توسط شرکت‌های آب منطقه‌ای و عدم ارائه مجوز حفاری چاه عمیق در حریم مربوطه توسط وزارت نیرو
- ۵- منوعیت حفر چاههای عمیق و نیمه‌عمیق در حریم قنات و آموزش بهره‌برداران
- ۶- برنامه‌ریزی مناسب برای جلوگیری از تلفات آب قنوات در فصل زمستان، برنامه‌هایی مثل ذخیره‌سازی، پرورش ماهی، پرورش قارچ و تزریق آب به سفره‌های آب زیرزمینی در پایین‌دست
- ۷- انجام تمهدات لازم برای استفاده بهینه از آب قنوات در پایین‌دست مانند پوشش انها، توزیع مناسب آب و بهبود روش‌های آبیاری
- ۸- نصب دستگاه‌ها و دریچه‌های کنترل دبی و ذخیره‌سازی آب در فضول غیرزراعی در قنواتی که امکان‌پذیر است.
- ۹- جلوگیری از تقسیم آب هم‌مان با تقسیم زمین بین وراث از طریق اصلاح قوانین موجود
- ۱۰- حفظ قوانین تقسیم و توزیع آب قنوات که بسیار دقیق از دیرباز تاکنون در مناطق مختلف اجرا شده است.
- ۱۱- ارائه وام‌های کم‌بهره یا بی‌بهره برای مرمت و بازسازی قنوات

مدرن برای مرمت و بازسازی آنها، عدم برنامه‌ریزی برای استفاده صحیح از آب قنوات در فضولی که نیاز به آب برای آبیاری محصولات کمتر است، خرد مالکی بودن اراضی پایین‌دست قنوات و عدم هم‌آهنگی بین مالکان برای مشارکت در بازسازی و نگهداری از قنوات و کمبود برنامه‌های آموزشی و ترویجی در زمینه نحوه بهره‌برداری بهینه از آب قنوات از دیگر مسایل قنوات مورد مطالعه بود. در برخی موارد وراث قنات‌ها به شهرها مهاجرت نموده و در مدیریت قنات اختلال به وجود می‌آید. چراکه این افراد در شهرها به کارهای دیگری مشغول هستند و با توجه به هزینه بالای نگهداری قنوات تمایل چندانی به مرمت قنوات خود ندارند. علی‌رغم این مشکلات، نظام‌های توزیع و تقسیم آب قنوات بسیار دقیق و منسجم بوده که توصیه می‌شود از این تجربه گران‌بها در مدیریت و توزیع آب در شبکه‌های مدرن استفاده شود.

با توجه به نتایج به دست آمده، برای حفظ قنوات این میراث با ارزش فرهنگی پیشنهادات زیر ارائه می‌شود:

- ۱- مدیریت واحد این سازه و تعیین متولی مشخص برای آنها از سوی دولت
- ۲- افزایش اعتبارات تخصصی مشخص سالانه جهت تعمیر و نگهداری قنوات
- ۳- استفاده از فنون و روش‌های جدید به منظور انجام عملیات مرمت و بازسازی و محافظت از قنوات با هزینه و خسارت کمتر و سرعت بیشتر

منابع مورد استفاده

۱. اسدی، ا.، ش. اشرفی، ج. باغانی، ح. ریاحی، ت. سهرابی، ح. طایفه‌رضایی، ف. عباسی، ع. کشاورز، ع. مامن‌پوش و ع. میان‌آبی.
۲. بهمن ماه ۱۳۷۵، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، تهران، ایران، ص ۴۰-۳۰-۲۷.
۳. بهراملو، ر. ۱۳۸۳. قنات بهترین سازه در شرایط بحران آب. چکیده مقالات همایش ملی قنات، ۱۶ و ۱۷ اردیبهشت ۱۳۸۳، فرمانداری گناباد.
۴. حیدری، ن.، ا. اسلامی، ع. قدمی‌فیروزآبادی، ا. کانونی، م. اسدی و م. ح. خواجه‌عبداللهی. ۱۳۸۴. تعیین کارآیی مصرف آب محصولات زراعی مناطق مختلف کشور. کرمان، همدان، معان، گلستان و خوزستان. گزارش نهایی شماره ۸۴/۹۸۸ مؤسسه

تحقیقات فنی و مهندسی کشاورزی، کرج.

۴. ریاحی، ح. ۱۳۷۸. بررسی راندمان کاربرد آب به ازای دو روش بارانی و سطحی بر روی گندم. گزارش نهایی شماره ۷۸/۵۲۰ مؤسسه تحقیقات فنی و مهندسی کشاورزی، کرج.
۵. ریاحی، ح. ۱۳۸۷. تعیین تلفات آب در کanal‌های پوشش‌دار در استان کرمان. پایان‌نامه کارشناسی ارشد، گروه مهندسی آب دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم تحقیقات، تهران.
۶. سمسار یزدی، ع. ۱۳۸۳. تدوین تجربیات خبرگان قنات. مهندسین مشاور ستیران.
۷. سیمای آب استان کرمان. ۱۳۸۷. دفتر مطالعات پایه منابع آب، شرکت سهامی آب منطقه‌ای کرمان، وزارت نیرو.
۸. عبدالی، پ. ۱۳۸۳. بررسی وضعیت قنوات استان زنجان و ارائه راهکارهایی برای ارتقای بهره‌برداری و حفاظت و احیای آنها. چکیده مقالات همایش ملی قنات، ۱۶ و ۱۷ اردیبهشت ۱۳۸۳، فرمانداری گناباد، ص ۷۶.
۹. فرزامی، م. ۱۳۸۳. تأثیر کم آبیاری روی درختان مثمر خرمای مضائقی تحت روش آبیاری سطحی. گزارش نهایی شماره ۸۳/۲۸۷ مؤسسه تحقیقات فنی و مهندسی کشاورزی.
۱۰. منزوی، م. ت. ۱۳۷۷. آبرسانی شهری. انتشارات دانشگاه تهران.
11. Allen, R., S. L. Pereira and M. Smith. 1998. Crop evapotranspiration "Guidelines for Computing Crop Water Requirements" FAO Irrigation. and Drain. Paper No.56, Food and Agricultural Organization of United Nation, Rome.
12. Barahimi, M., H. Mehrabian and A. Rezaeenejad. 2007. Some learning from irrigation participatory management in qanats. CD Proceedings of the 4th Asian Regional Conference and 10th International Seminar on Participatory Irrigation Management. May 2-5, Tehran, Iran.
13. Lightfoot, D. 1996 Syrian qanat Romani: history, ecology, abandonment. J. Arid Environ. 33: 321- 336.
14. Naseri, M., E. Mirzaee, S. M. Hasheminia and K. Davari. 2007. Estimation of the reasons of qanat degredation and its effect on villagers' participation (case study of six regions in the Khorassan province). CD Proceedings of the 4th Asian Regional Conference and 10th International Seminar on Participatory Irrigation Management. May 2-5, Tehran, Iran.
15. Rahbari, P. and M. Afsharasl. 2007. Qanat's environmental impact assessment in arid and semi-arid areas. CD Proceedings of the 4th Asian Regional Conference and 10th International Seminar on Participatory Irrigation Management. May 2-5, Tehran, Iran.
16. Wessels, K. 2000. Renovating Qanats in a changing world, a case study in Syria, paper presented to the International Syposium on Qanats, May 2000, Yazd, Iran.